

voor de hand te liggen dat de zaden (als van andere Papaveraceën) olierijk zijn, op het zeewater drijven en dus met de vloedstroom en hoog water op onze stranden terecht komen.

Hier op Voorne is deze soort evenals de Zeedistel bij gemeenteverordening beschermd. Het plan bestaat deze op stuifdijken, dus kustgedeelten die geen natuurmonument zijn, uit te zaaien. De grootste verdienste is dat de plant door de konijnen met rust gelaten wordt wat met onze alleroeste zandbinder, de Helm, helaas niet het geval is.

Rockanje.

C. SIPKES.

De Watersnip als verspreider van de **Veenbes**. Op een Sphagnum veld in het natuurmonument „Krumme Lanke” bij Berlijn komt de veenbes (*Oxycoccus quadripetalus*) veelvuldig voor. In de herfst liggen de bessen als dikke langwerpige parels op de Sphagnum-kussens. Toen ik daar in de herfst eens een kijkje nam pronkten de veenbessen zo prachtig dat ik het niet kon laten er een paar te proeven. De overrijpe bessen smaakten zo goed, dat ik er wat plukte voor mijn boterham. Het viel me op, dat er veel bessen uitgeknepen waren, zodat alleen het vel etje op het veenmos lag. Korhoenders en fazanten slikken de bessen in hun geheel door, dus blijft er geen vel achter. Ets . . . ets, daar zigzagt een watersnip voor me weg. Tien meter verder vliegt er een vlak voor mijn voeten op, en daar ligt een net uitgeknepen veenbes; dus die is de dader. Als ik dwars door het Sphagnum-veld gelopen ben, zijn er zeventien watersnippen op de wieden gekomen en overal vind ik de uitgeknepen overrijpe bessen. Zo maakt de watersnip zich dus verdienstelijk met het verspreiden van de veenbes.

GERRIT DE BEURS.

Op dezelfde manier eten sneeuwgorzen kraaiheibessen.

N. T.

Visarend? Gisteren, de 17e Juni zag ik achter ons huis, nogal hoog in de lucht een grote witte vogel. Hij vloog cirkelend hoger en hoger. Mijn eerste vluchtige indruk was: een ooievaar. Maar hij had geen gestrekte hals en zijn vleugelslagen volgden elkaar te snel op. De vlucht deed meer aan die van een reiger denken, maar de witte kleur en het cirkelen deden hier sterk aan twijfelen. Door de kijker zag ik, dat het een bijzonder grote roofvogel was. De kop, hals en onderzijde waren wit, de rugzijde donker. De staart kort en de vleugels lang. Het is dus wel waarschijnlijk, dat het een visarend was. (Of een zee-arend? Red.) Nadere bijzonderheden kon ik niet zien, omdat de vogel te hoog vloog. Hij vloog de kant van Giethoorn op.

Steenwijk.

Mej. G. v. D. BOSCH.

Zomerse trekverschijnselen. Op 30 Juli jl. zag ik, 's morgens, in een lindeboom bij de Lauwersgracht alhier, een keep of oranjevink (*Fringilla montifringilla*); hij hield zich daar enige tijd op, van tak tot tak vliegend, waarbij de witte stuit duidelijk opviel. Waarschijnlijk waren nog enkele exemplaren in de buurt aanwezig, in de loop van de morgen hoorde ik vanuit de kamer van mijn kantoor verschillende malen de groenlingachtige roep, die kepen soms laten horen.

Arnhem.

B. C. A. BLEIJERVELD.

Gierzwaluwen. Deze hebben zich dit jaar voor het eerst hier in Amersfoort vertoond op 3 Mei jl. Zij zijn met de invallende koude van 4 Mei weer verdwenen om eerst 7 Mei d.a.v. in enigszins groter aantal terug te komen. 27 Juli j.l. zijn alle jonge ex. vertrokken; 4 Aug. waren de oude ex. afgereisd op 1 ex. na, dat eerst enige dagen later is verdwenen.

Amstersfoort.

G. D. J. BOLTEN.

In Amsterdam zag ik dit jaar de Gierzwaluwen voor 't eerst op 4 Mei en voor 't laatst op 5 Augustus.

J. Hs.

Badende duiven. Op Zondagmorgen 27 Juli, één van de vele zeer warme dagen van deze zomer, fietste ik 's morgens om ca. 11 uur langs de Naardertrekvaart bij Muiderberg.

Een grote vlucht tamme duiven, naar schatting ongeveer 50 stuks, kwam in snelle vaart uit het Z.O. aanzetten, cirkelde boven de vaart even rond, waarna alle vogels zich met uitgespreide vleugels in het water lieten vallen. Zo lang ze zich drijvende konden houden bleven de dieren zo liggen, terwijl ze met kop en staart heftige bewegingen maakten. Op het ogenblik dat ze dreigden te zinken, verhief het hele koppel zich met enkele forse wiekslagen weer in de lucht. Een eind verder herhaalde zich het tafereel nog enkele malen. Daarna vervolgden de dieren in snelle vaart hun weg naar het Westen. Is deze manier van baden meer waargenomen?

Muiderberg.

W. T. HELLINGA.

Ik heb het nooit gezien. Wie wel?

N. T.

Koninginnepage. Op een wortelenbed in mijn moestuin telde ik dezer dagen 12 rupsen van *Papilio Machaon* (Koninginnepage).

Muiderberg.

W. T. HELLINGA.